

Grijsnummer :
Repertoriumnummer : 564
Vonnisdatum : 07.03.2006

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

_____,
, wonende te _____, calcuïtater, geboren _____
_____, Belg.

Verdacht van: te _____

Op niet nader te bepalen datum, tussen 1 juni 2002 en 1 april 2003.

Als gebruiker-uitvoerder die tot de werken opdracht heeft gegeven of zelf uitgevoerd heeft,

Op het openbaar domein, gelegen in _____
kadastraal gekend als _____ een eigendom van
_____, ingevolge akte dd. 12 mei 2000, verleend door notaris _____

Zonder voorsgaandelijk stedenbouwkundige vergunning van het college van
Burgemeester en Schepenen, de volgende bouwwerken te hebben uitgevoerd:

Het overwelfen (door middel van betonnen buizen) van de ingeschreven onbevaarbare waterloop van derde categorie nr.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het College van Burgemeester en Schepenen, in toepassing van artikel 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien artikel 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaams Parlement dd. 22 oktober 1996, en thans artikel 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening:

de plaats te herstellen in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert:

het terug openmaken van de gracht en het verwijderen van de betonnen buizen.

en over te gaan tot de veroordeling tot een dwangsom van 125 euro per dag bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

leiden thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 13.01.2006,
nr. en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 69,18 euro. De Bewaarder (get.)

*** **

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Beklaagde, alhoewel behoorlijk gedagvaard verschoen niet ter zitting van 14.02.2006, noch in persoon, noch bij wijze van vertegenwoordiging.

1.
De fenselijk strafbare gedraging in hoofde van beklaagde bestaat erin dat hij zonder een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning door middel van betonnen buizen een onbevaarbare waterloop heeft overwelfd.

2.
Beklaagde is de eigenaar van een onroerend goed gelegen te
kadastraal gekend onder

Op 22 januari 2004 werd vastgesteld dat beklaagde op het openbaar domein, een onbevaarbare waterloop van de 3de categorie heeft overwelfd.
Beklaagde verklaarde deze werken te hebben uitgevoerd in de loop van het jaar 2002.

Bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van van 3 juli 2003 werd de regularisatieaanvraag verworpen.
Beklaagde heeft tegen deze beslissing geen beroep aangetekend.

Het staat derhalve vast dat beklaagde zonder de vereiste machtiging de werken van overwelfing heeft uitgevoerd.

Beklaagde heeft doelbewust een inbreuk gepleegd ervan uitgaande dat óómmaal de werken waren gerealiseerd, de toestand zowel zou blijven. De feiten tonen aan dat hij lichtzinnig omspringt met de wettelijke regels. De beklaagde moet beseffen dat hij zich niet ongestraft boven de wet kan stellen. Dergelijke ingesteldheid is maatschappelijk onaanvaardbaar. Het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening kan niet ondergeschikt worden gemaakt aan enig ander belang van de beklaagde.

3.
De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van 11 augustus 2004.

De vordering werd regelmatig (art. 149 DORO) en tijdig (art. 26 Voorafgaande Titel Sv.) ingesteld. Het bij decreet van 4 juni en 21 november 2003 gewijzigd artikel 149 DORO vereist niet dat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur de herstellvordering opnieuw moet overwegen of aan die wijzigingen moet aanpassen (in dezelfde zin: Cass., 23 november 2004, ...). Artikel 149, tweede lid DORO is nog niet in werking getreden (art. 198bis DORO).

De inbreuk van instandhouding is bewezen en maakt een onrechtmatige toestand uit.

De herstellvordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk. Aan de rechtbank komt geen

opportuïteitsbeoordeling van het gevorderde herstel toe (in dezelfde zin: Arbitragehof nr. 1 maart 2005, overweging B.18.2; Cass., 15 juni 2004,

R.V.St. 2 april 2004, *R.W.*). Er ligt geen procesverbaal van vaststelling door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van vrijwillig herstel voor (art. 152 DORO). De beklaagde betwist niet de feitelijke en juridische grondslag van de herstellvordering die op zich een afdoende motivering is (in dezelfde zin: Cass., 4 december 2001, *R.W.*,

De herstellvordering moet niet negatief gemotiveerd zijn (Cass., 16 december 2003, *T.R.O.S.*

De bouwwerken worden instandgehouden zonder de wettelijk vereiste voorafgaande stedenbouwkundige vergunning. Er zijn geen elementen die de herstellvordering zouden aantasten door machtsoverschrijding of machtsafwendings (in dezelfde zin: Cass., 3 maart 2004.

De herstelltermijn wordt hierna bepaald in functie van de omvang van het herstel.

*** **

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 186,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

Wet 05.03.1952 art.1 en Wet 07.02.2003

Wet 01.08.1935 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door

KB. 31.10.2005 art. 1

Wetten 30.10.1998 en 26.06.2000 en KB. 20.07.2000 (v.m. euro)

Verordeningen (EG) nr. 1103/97, Raad van 17 juni 1997 en

nr. 974/98, Raad van 3 mei 1998

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

*** **

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank startende BIJ VERSTEEK:

Verklaart beklaagde schuldig aan het feit zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat het feit gepleegd werd na 31.12.2001, doch voor 01.03.2004, zodat de wet van 26.06.2000 op de opdecimen van toepassing is.

Veroordeelt beklaagde voor dit feit tot een geldboete van 200 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 1.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 90,93 euro, doch niet inbegrepen de kosten van betekening en de kosten van overschrijving ter hypotheek en van huidig vonnis, welke eveneens door beklaagde dienen gedragen te worden.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Beveelt op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door het terug open maken van de gracht en het verwijderen van de betonnen buizen en dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag.

Zegt voor recht dat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagde

op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de DERTIENDE KAMER,
7 maart 2006, alwaar zetelden:

Ondervoorzitter, enige rechter,
Substituut Procureur des Konings,
Afgevaardigd Adjunct-griffier.